

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/78/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010484
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122010484.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov Mgr. Ivany Datlovej a JUDr. Ing. Miroslava Mandáka, na neverejnom zasadnutí dňa 19.07.2023 v trestnej veci odsúdeného F. C. za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., o jeho sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 07.06.2023, sp. zn. 4Nt/39/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného F. C. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 07.06.2023, sp. zn. 4Nt/39/2022 bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného F. C. na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 5Tk/1/2019.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 07.06.2023 sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 27.06.2023. Argumentoval tým, že okresný súd na verejnom zasadnutí vypočul ním navrhnutého svedka O. J., z výpovede ktorého vyplynulo viacero skutočností, ktoré neboli prvostupňovým súdom správne vyhodnotené. Poukázal na skutočnosti vyplývajúce z výpovede svedka O. J., ktoré je potrebné považovať za nové skutočnosti, ktoré neboli doteraz v konaní 5Tk/1/2019 známe:

- v čase po vydaní uznesenia o vznesení obvinenia svedkovi tohto 6 až 7 krát bez prítomnosti obhajcu, bez prítomnosti obhajcu spoluobvineného S. U. a bez prítomnosti vyšetrovateľa v rôznych priestoroch M. a M. D. D. navštívili operatívni príslušníci R., ktorí svedka vyťažovali tak, aby tento zmenil svoju prvotnú výpoveď vo veci, pričom ho aj opakovane podrobne inštruovali, akým spôsobom má vo veci vypovedať, a to všetko pod tlakom hrozby drakonického trestu, resp. pod vidinou príslubu zabezpečenia jeho zníženia,

- minimálne niektoré úradné záznamy operatívnych príslušníkov R. nachádzajúce sa v spise boli vyhotovené skôr, ako sa o okolnostiach v nich zaznamenaných V. mohli dozvedieť, resp. skôr, ako sa udalosti v nich uvádzané reálne uskutočnili, svedok ako konkrétny prípad takéhoto postupu operatívnych príslušníkov R. uviedol úradný záznam zo dňa 27.06.2018, v ktorom operatívni príslušníci R. konštatujú, že majú vedomosť o tom, že na prevoz drogy svedok použije odsúdeného, pričom svedok vo výpovedi výslovne uviedol, že v čase vyhotovenia tohto úradného záznamu on sám ešte neurobil rozhodnutie, koho na prevoz drogy použije a preto o tomto jeho neexistujúcom rozhodnutí o využití odsúdeného na prevoz drogy nemohli V. vyhotoviť úradný záznam, obdobné konštatovanie je možné uviesť vo vzťahu k úradnému záznamu zo dňa 10.07.2018,

- svedok uviedol, že výber odsúdeného ako kuriéra bol výslovne náhodný, jednalo sa o spontánne rozhodnutie svedka urobené až priamo dňa 29.06.2018, resp. dňa 10.07.2018,

- svedok odmietol odpovedať na priamu otázku, či niekedy výslovne oznámil odsúdenému, že pre neho bude prevážať drogy.

Zopakoval, že jediným priamym dôkazom usvedčujúcim ho z páchania drogovej trestnej činnosti sú výpovede svedka poskytnuté v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 5Tk/1/2019. Mal za to, že akákoľvek nová skutočnosť neznáma v konaní 5Tk/1/2019, čo i len spochybňujúca zákonnosť tohto jediného priameho dôkazu, ktorý ho usvedčoval, musí byť dôvodom na povolenie obnovy konania.

Bol toho názoru, že v čase po vznesení obvinenia svedkovi vo veci 5Tk/1/2019 ho vôbec nemohli navštevovať operatívni príslušníci R. vo veci, v ktorej mu bolo vznesené obvinenie, nakoľko na akúkoľvek komunikáciu so svedkom v tejto veci po vznesení obvinenia už nemali žiadne zákonné oprávnenie. Procesné oprávnenia operatívnych príslušníkov R. boli v tomto štádiu konania limitované ust. § 10 ods. 10 Tr. por. v spojení s Vyhláškou č. 192/2017 Z. z. Operatívni príslušníci R. v štádiu po vznesení obvinenia svedka nemohli navštevovať a vyťažovať v tejto trestnej veci bez prítomnosti jeho advokáta, nakoľko tým bolo porušené právo na obhajobu svedka podľa § 44 Tr. por. v spojení s § 213 ods. 2, ods. 4 Tr. por. Výsledkom porušenia Ústavy Slovenskej republiky, Trestného poriadku a vyhlášky č. 192/2017 Z. z. zo strany operatívnych príslušníkov R. bola zmena obhajobnej taktiky a zmena prvotnej výpovede tak, že okrem iného ho začal usvedčovať zo spáchania trestnej činnosti. Pre spochybnenie zákonnosti dôkazu získaného týmito ich konaním (zmenená výpoveď svedka ho usvedčujúca) je úplne postačujúce doteraz neznáme, nové zistenie, že tento dôkaz bol získaný nezákonným postupom V. a na jeho základe. Na takto nezákonným spôsobom získaný dôkaz nie je možné pri posudzovaní jeho viny vôbec prihliadať.

Spochybnil tvrdenie prvostupňového súdu o tom, že zo súdneho spisu 5Tk/1/2019 mal vedomosť o tom, že operatívni príslušníci R. svedka v čase po vznesení obvinenia 7-krát navštívili. Mal za to, že v súdnom spise 5Tk/1/2019 neexistuje žiaden dôkaz potvrdzujúci túto skutočnosť tvrdenú okresným súdom, pričom tvrdil, že toto zistenie poskytnuté svedkom vo výpovedi zo dňa 07.06.2023 je novou skutočnosťou neznámou v konaní 5Tk/1/2019. Svedok vo svojej výpovedi zo dňa 18.02.2019 výslovne uviedol, že na prevoze drogy dňa 29.06.2018 sa s ním dohodol na náhodnom stretnutí, ktoré sa uskutočnilo niekoľko dní pred skutkom. Súčasne v tejto výpovedi uviedol, že o tejto skutočnosti mali mať V. vedomosť už dňa 26.06.2018, o čom má svedčiť úradný záznam č.p.: PPZ-NKA-PDJ3-108-206/2015 zo dňa 27.06.2018. Táto nová skutočnosť preto spochybňuje pravdivosť a vierohodnosť výpovedí svedka v konaní 5Tk/1/2019 o tom, že na prevoze drogy bol s ním vopred dohodnutý a že vedome a úmyselne pre svedka prevážal drogy, na základe ktorých tvrdení svedka bol v konaní 5Tk/1/2019 uznaný za vinného. Svedok na otázku okresného súdu o tom, či niekedy výslovne odsúdeného oboznámil s tým, že ho využije na prevoz drogy, odmietol odpovedať preto, aby sa pravdivou odpoveďou na túto otázku nevystavil hrozbe trestného stíhania pre podozrenie zo spáchania trestného činu krivého obvinenia. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu zmenil tak, že návrhu na povolenie obnovy konania v navrhovanom rozsahu vyhovie.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici vo vyjadrení k sťažnosti odsúdeného uviedol, že ani vo výpovediach v inom konaní, ani v čestnom prehlásení svedok J. neuvádzal vo vzťahu ku konaniu a účasti odsúdeného také skutočnosti, ktoré by boli vo vzťahu k nemu novými alebo zásadným spôsobom zmenenými v jeho prospech, naopak tento sa vo svojich vyjadreniach v rámci konania vedeného M. X. I. vrátil k svojim prvotným obranným tvrdeniam z pôvodného konania, v ktorom bol spolu so spoluobvinenými U. a C. právoplatne odsúdený, a ktoré tvrdenia sú z pôvodného konania známe, teda nie sú v ničom nové. Z oboznámených listín (zápisníc z výsluchov v inom konaní a čestného prehlásenia) v žiadnom prípade nevyplývalo, že by bol svedok poprel svoje predchádzajúce zásadné, podrobné a usvedčujúce tvrdenia vo vzťahu k zavineniu odsúdeného, teda detailné tvrdenia o tom, že v dvoch dokumentovaných prípadoch (skutkoch) vedel, že bude prevážať drogy a aj ich prevážal, vedel aké drogy a vedel aj v akom množstve. Takéto popretie, ale ani len náznak zmeny týchto zásadných usvedčujúcich tvrdení v oboznámených listinách zaznamenané nebolo.

Bezprostredný výsluch svedka opäť nepriniesol žiadnu takú zmenu v obsahu jeho pôvodných tvrdení vo vzťahu k odsúdenému, ktorú predpokladá § 394 ods. 1 Tr. por. Poukázal na jeho odpoveď na otázku, či v štyroch výpovediach z pôvodného konania, v ktorých zásadným spôsobom usvedčoval odsúdeného, ktoré učinil v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom po podaní obžaloby a to aj predovšetkým v rámci už kontradiktórnych výsluchov uvádzal skutočnosti, ktoré spolu s odsúdeným, prežil, teda vypovedal o tom, čo prežíval, vnímal, zapamätal si alebo uvádzal v týchto štyroch výpovediach nepravdy, vymyslené skutočnosti, či skutočnosti, ktoré by mu eventuálne nadiktovali príslušníci operatívy R.,

uviedol, že toto by si nikdy nedovolil. Inak povedané, vo vzťahu k usvedčeniu odsúdeného v pôvodnom konaní neklamal, tohto krivo neobvinil, čo nakoniec uznali aj sudy dvoch inštancií v pôvodnom konaní. Podotkol, že nie je ničím neobvyklým, že sú za obvinenými osobami púšťaní (cez súhlas prokurátora) príslušníci PZ rôznych súčastí s cieľom alebo ho procesne vypočuť v iných trestných veciach, alebo ho v štádiách pred začatím trestných stíhaní operatívne vyťažiť, najmä k poznatkom o trestnej činnosti, ktoré táto osoba avizuje, že ich má. Sťažnostné tvrdenie, že v čase, keď sa už viedlo vyšetrovanie, mal za obvineným chodiť vo veci konajúci vyšetrovateľ, je relevantné len do tej miery, že tento má vykonávať s obvineným procesné úkony vo vyšetrovanej veci, čo sa aj dialo. Získavanie prvotných poznatkov o inej (nevyšetrovanej) trestnej činnosti od obvineného je priestorom pre príslušníkov operatívy, ktorí práve za týmto účelom so súhlasom prokurátora za ním púšťaní boli. Prvostupňový súd sa vysporiadal so zabezpečenými a vykonanými dôkazmi presvedčivo a spôsobom, ktorý je logickým vyústením toho čo sa na verejnom zasadnutí udialo a čo tam odznelo, pretože zo strany sťažovateľa ide o opakované podsúvanie takého obsahu a významu parciálnych vyjadrení svedka J., ktorý je skôr želaním sťažovateľa ako naozaj logickým a zásadným spochybnením toho, čo bolo a aj naďalej je vo vzťahu k odsúdeným osobám, vrátane odsúdeného v tomto prípade preukázané. Navrhol, aby krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zmietol.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd nadriadený, zistil, že sťažnosť podal odsúdený ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bola prípustná. Následne preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Sťažnostný súd pripomína, že vo veci už rozhodoval, keď uznesením zo dňa 15.02.2023, sp. zn. 3Tos/14/2023 zrušil prvé uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 12.12.2022, sp. zn. 4Nt/39/2022 a uložil mu, by vo veci znovu konal a rozhodol.

Sťažnostný súd zo spisového materiálu zistil, že F. C. bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 25.09.2020, sp. zn. 5Tk/1/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.04.2021, sp. zn. 3To/163/2020 uznaný vinným v bodoch 2, 3 zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. mu bol uložený trest prepadnutia majetku. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní 1 rok.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 22.06.2022 odsúdený požiadal o povolenie obnovy konania vo veci vedenej pod sp. zn. 5Tk/1/2019. V návrhu argumentoval tým, že jediným priamym dôkazom, ktorý ho usvedčoval zo spáchania skutkov uvedených v skutkovej vete vyššie uvedených súdnych rozhodnutí bola výpoveď spoluobvineného O. J., ktorého vierohodnosť bola podporená inými, už len nepriamy dôkazmi. Poukázal na zmeny v jeho výpovediach:

- v počiatočnej fáze prípravného konania založil O. J. svoju obhajobu na tvrdeniach, že na spáchanie drogovej trestnej činnosti bol aktívne navádzaný ako N. S., ktorý bol osobou spolupracujúcou s V., tak aj agentom pri ich prvom spoločnom osobnom stretnutí, ktoré sa uskutočnilo v rezorte K. v Q.. Napriek tomu, že sa jednalo o vôbec úplne prvé osobné stretnutie O. J. s agentom a bolo V. priamo pripravované a koordinované, z nepochopiteľných dôvodov toto stretnutie nebolo monitorované postupom podľa § 112 Tr. por.,

- v priebehu prípravného konania O. J. zmenil taktiku svojej obhajoby tak, že sa k spáchaniu drogovej trestnej činnosti v celom rozsahu priznal a svoje konanie oľutoval a zároveň začal spolupracovať s V., pričom aj v iných nesúvisiacich trestných konaniach ho označil za spolupáchatela tejto drogovej trestnej činnosti vo viacerých samostatných listoch, ako i spolupracujúcu osobu N. S.,

- O. J. ho prvýkrát označil za vedomého páchatel'a drogovej trestnej činnosti až vo svojom liste adresovanom vyšetrovateľovi mjr. X.. N. J. (list je súčasťou súdneho spisu), pričom do tohto okamihu jeho V. na základe dovtedy vykonaných dôkazov nepovažovali za osobu podozrivú z páchania drogovej trestnej činnosti, nakoniec aj po jeho zadržení bol prepustený na slobodu a opakovane bol vypočutý v procesnom postavení svedka,

- až po doručení listu O. J. vyšetrovateľovi mjr. X.. N. J. a výslovne len na jeho základe, bolo aj jemu vznesené obvinenie a následne podaná obžaloba.

Vzhľadom na uvedené mal za to, že pri posudzovaní jeho viny bola výpoveď O. J. a otázka jeho dôveryhodnosti absolútne kľúčová, keďže jeho výpoveď bola jediným priamym dôkazom, ktorá ho usvedčovala. Navyše jeho obhajca, pri snahe o nahliadnutie do vyšetrovacieho spisu č. KRP-55/1-VYS-BB-2018 pri príprave dovolania zistil, že vyšetrovací spis je pripojený k vyšetrovaciemu spisu M. X. I. Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. ÚIS-63/BKOK-2021 a že v tom konaní O. J. vystupujúci už v procesnom postavení svedka, vo svojich výpovediach uviedol skutočnosti, ktoré sú v priamom obsahovom rozpore s jeho tvrdeniami, na základe ktorých bol práve on odsúdený zo spáchania drogovej trestnej činnosti. Ako svedok tam mal údajne uviesť, že na jeho (nepravdivé) označenie za vedomého páchatel'a drogovej trestnej činnosti bez existencie akýchkoľvek iných dôkazov svedčiacich pravdivosti tohto jeho tvrdenia, bol priamo navádzaný V. výmenou za prísľub trestu hlboko pod dolnou hranicou drakonickej trestnej sadzby. Tiež O. J. pri svojej výpovedi v procesnom postavení svedka v konaní č. ÚIS-63/BKOK-2021 údajne rovnako tak podrobne popísal a označenými dôkazmi preukázal nezákonnú činnosť jednotlivých policajtov, služobná činnosť ktorých vyústila v jeho právoplatné odsúdenie.

Bol toho názoru, že existencia výpovedí O. J. poskytnutých V. v procesnom postavení svedka v konaní č. ÚIS-63/BKOK-2021 po náležitom poučení o možných trestnoprávných následkoch krivej výpovede a krivého obvinenia, ktorá je v priamom obsahovom rozpore s jeho výpoveďou poskytnutou v procesnom postavení obvineného, resp. obžalovaného, na základe ktorej bol uznaný za vinného, ako i celý obsah vyšetrovacieho spisu č. ÚIS-63/BKOK-2021 sú takými dôkazmi súdu skôr neznámymi, ktoré by celkom jednoznačne mohli privodiť iné rozhodnutie o jeho vine a preto požiadal, aby sa okresný súd pred rozhodnutím o jeho návrhu na povolenie obnovy konania oboznámil tak s obsahom výpovedí O. J. poskytnutými V. v konaní č. ÚIS-63/BKOK-2021 v procesnom postavení svedka, ako aj s obsahom celého tohto vyšetrovacieho spisu a tieto následne porovnal s obsahom jeho výpovedí poskytnutých v prípravnom konaní ČVS: KRP-5S/1-VYS-BB-2018 a v konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod spis. zn. 5Tk/1/2019. Zároveň súdu doložil list O. J. doručený jeho manželke, kde tieto ním tvrdené skutočnosti, v čase po podaní jeho návrhu na povolenie obnovy, potvrdzuje.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou skôr neznámou v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné rozumieť určitý objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkaz predtým neznámy môže byť taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný, alebo taký, ktorý síce bol v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Existenciu nových skutočností v konaní o povolení obnovy konania je zároveň potrebné preukázať.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania podľa citovaného zákonného ustanovenia (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk, a to či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme a zároveň či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v § 394 ods. 1 Tr. por.

Sťažnostný súd poznamenáva, že skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

V konaní o obnove sa však nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale len otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli v tomto konaní navrhnuté, boli orgánom činným v trestnom konaní a súdu v čase rozhodnutia neznáme a zároveň, či by samy o sebe alebo v spojení s inými dôkazmi boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste.

V rámci dokazovania na verejnom zasadnutí dňa 07.06.2023 sa okresný súd okrem iného oboznámil aj s listinnými dôkazmi, a to s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Tos/14/2023, vyjadrením Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici k uzneseniu krajského súdu, s návrhom na doplnenie dokazovania obhajcu zo dňa 13.03.2023, v zmysle intencií uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Tos/14/2023 prečítal čestné prehlásenie O. J. zo dňa 06.10.2022, vyžiadané zápisnice o výsluchu svedka A. J. z M. X. I. D. v konaní vedenom pod sp. zn. ÚIS-63/BKOK-2021, vypočul svedka O. J. a po opätovnom vyhodnotení dôkazov konštatoval, že z jeho výpovede zo dňa 07.06.2023 nebolo zistené, že by ním uvádzané tvrdenia o manipulácii jeho osoby zo strany R. v jeho liste adresovaného manželke odsúdeného i v jeho čestnom prehlásení zo dňa 06.10.2022, nejakým spôsobom odsúdeného vyvíňovali z jeho trestnej činnosti, resp. že by v nich bolo jednoznačne uvedené, že sa odsúdený žiadnej trestnej činnosti nedopustil, pričom aj sám odsúdený uviedol, že zo zápisníc z výsluchu A. J. nevyplýva, že by jednoznačne povedal, že C. s tým nemá nič spoločné.

Uznesenie senátu okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, je správne a zákonné, a za také možno považovať aj jeho odôvodnenie, preto sa s ním krajský súd stotožnil a v podrobnostiach naň poukazuje na stranách č. 5 až 7. Taktiež za dôvodnú považuje aj argumentáciu prokurátora krajskej prokuratúry obsiahnutú v jeho vyjadrení k podanej sťažnosti.

Vo vzťahu k štyrom výpovediam A. J. z prípravného konania a z konania pred súdom, v ktorých zásadným spôsobom usvedčoval odsúdeného (vrátane jeho vedomosti o tom čo bude prevádzať) je potrebné uviesť, že na otázku, či si pri týchto výpovediach vymýšľal alebo uviedol to, čo vtedy prežívali, uviedol, že ohľadom osoby C. pri svojich výpovediach by si klamať nedovolil. Povedané inak, vo vzťahu k usvedčeniu odsúdeného v pôvodnom konaní neklamal, tohto krivo neobvinil, čo následne potvrdili aj konajúce súdy. Navyiac z oboznámených listín (zápisníc z výsluchov v inom konaní a čestného prehlásenia), ani z výsluchu svedka nevyplývalo, že by bol tento poprel svoje predchádzajúce usvedčujúce tvrdenia ohľadom zavinenia odsúdeného, teda tvrdenia o tom, že v dvoch dokumentovaných prípadoch (skutkoch) odsúdený vedel, že bude prevádzať drogy. V tejto súvislosti nemožno opomenúť skutočnosť, že na otázku, či niekedy výslovne povedal odsúdenému, že bude viesť drogy, svedok odmietol vypovedať, čím v zásade nespochybnil, že odsúdený o tejto skutočnosti vedel. Navyše odsúdený spáchanie skutku v bodoch 2) a 3) kladeného mu za vinu (t.j. objektívnu stránku trestného činu) ako takého v pôvodnom konaní v podstate nepoprel. Jeho priebeh bol okrem jeho výpovede preukázaný tiež súhrnom ďalších vykonaných dôkazov vyznievajúcich v jeho neprospech, a to svedeckými výpovedami, výsluchom agenta, znaleckými posudkami, odbornými vyjadreniami a listinnými dôkazmi (viď meritórne rozhodnutia v pôvodnom konaní).

K sťažnostným námietkam ohľadom toho, že svedok mal byť navštevovaný operatívnymi pracovníkmi R., nie s cieľom, aby bol vyťažovaný pre objasňovanie trestnej činnosti, ale s cieľom tohto spracovať a nahovoriť, aby usvedčil odsúdeného vo vyšetrovanej veci, sťažnostný súd uvádza, že to či došlo alebo nedošlo k protiprávnej činnosti príslušníkov operatívy v rozmere možného disciplinárneho previnenia, resp. s presahom do trestnoprávnej roviny, môže byť predmetom konania pred M. X. I.. V tomto smere je však potrebné uviesť, že inštitút obnovy konania na objasňovanie podozrení z protiprávnej činnosti neslúži.

Záverom krajský súd konštatuje, že odsúdeným navrhované dôkazy (vrátane nových vykonaných dôkazov) nie sú v spojení ani s už skôr známymi dôkazmi takej povahy a dôkazného významu, vzhľadom

na dôkaznú silu a hodnotu, ako aj komplexnosť a rozsah dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní, aby mohli mať zásadný vplyv na právoplatné rozhodnutie o jeho vine a uloženom treste, resp., ktoré by mohli viesť v konečnom dôsledku k inému meritórnemu rozhodnutiu.

S poukazom na predtým uvedené uložený trest vo výmere 8 rokov nepodmienečne preto nemožno považovať za taký, ktorý by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, za ktorý bol F. C. odsúdený, ani k jeho pomerom, ani ktorý by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Z uvedených dôvodov senát krajského súdu sťažnosť odsúdeného v súlade s citovaným ustanovením ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.